THE
CHURCH WEEKLY

ചർച്ചുവീക്കിലി ഒററപ്രതി 13 നഃ പൈസ

വാല്യം XI | 1957 ജൂൺ 16 | ലക്കം 22

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരിമിതികൾ

(ടി. പോൾ വറുഗീസ് ബി. എ. ബി, ഡി)

"ദൈവം ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നെനിക്കറിവില്ല; ഉണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും എനിക്കാകാര്യത്തിൽ വലിയ താല്പര്യവുമില്ല."

ക്രൈസ്തവകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു വളൎന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ എനിക്കയച്ച കത്തിൽനിന്നാണീ വാചകം. ആൾ സർവ്വകലാശാലാബിരുദധാരിയാണ്; നല്ല ബുദ്ധിതീക്ഷ്ണതയുണ്ട്; സന്മാർഗ്ഗനിരതനാണ്; ആത്മാർത്ഥതയ്ക്കു യാതൊരു കുറവുമില്ലാത്തവനാണ്. ദൈവഭക്തന്മാരാണെന്ന് നടിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന പല യുവാക്കന്മാരോടുമുള്ളതിൽ കൂടുതൽ ബഹുമാനം എനിക്കീ കാപട്യമില്ലാത്ത ചെറുപ്പക്കാരനോടുണ്ട്.

"കേവലം വികാരങ്ങളുടെ തള്ളലിൽ മതിമറന്ന് എന്തും ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്വഭാവം എനിക്കു സാധാരണയാണ്. കാര്യങ്ങളുടെ അകവും പുറവും നോക്കുക എനിക്കു വളരെ പണിയുള്ള ഒന്നാണ്. എങ്കിലും ഞാനഭിമാനിക്കുന്നുണ്ട്, ഞാൻ എന്റെ ദുർബലതകളെ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്, അവയെ ആവുന്നിടത്തോളം ഇല്ലാതാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുമുണ്ട്, എന്ന്. ഒരുപക്ഷേ ഇതു് ദുരഭിമാനമായിരിക്കാം. ഏതായാലും ആത്മാർത്ഥതയ്ക്ക് ലോപമില്ലാത്തൊന്നായിരിക്കും ഈ കത്ത്."

എന്നാണ് കത്തിന്റെ മുഖവുര. ഞാനതു് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ യുവാവ്, തന്റെ സ്വന്തം സൗകര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിമാത്രം ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന തരക്കാരനല്ല. കത്തിങ്ങനെ തുടരുന്നു:

"എനിക്കു ചിലപ്പോൾ തോന്നാറുണ്ട്. മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്ന്. പണ്ടുകാലം മുതൽ ഉള്ള മനുഷ്യചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ, ദൈവങ്ങൾ വെള്ളം തുടങ്ങി, കരടി പുലി തൊട്ട് നക്ഷത്രങ്ങളിൽക്കൂടി, ഇന്നത്തെ ഈശ്വരൻവരെ വളൎന്നതായി കാണാം. അങ്ങിനെ മനുഷ്യന്റെ മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ വളർച്ചയനുസരിച്ച് ദൈവവും വളൎന്നുവന്നു."

വിചിത്രമായ വാദഗതിയാണിതെന്ന് വിചാരിക്കുന്ന വായനക്കാരുണ്ടാവാം. "അല്ലാ; ഈ വാദഗതിയുടെ ബലഹീനതയൊന്നു കാണിച്ചുതരൂ.", എന്ന് പറയുന്ന വായനക്കാരും ധാരാളമുണ്ടാകാം. തങ്ങളുടെ വിലയേറിയ സമയത്തിൽ ഒരരമണിക്കൂർ ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ വിനിയോഗിക്കണമേ, എന്ന് ഞാൻ രണ്ടുകൂട്ടരോടും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ദൈവവിശ്വാസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ സംശയങ്ങൾക്ക് പ്രധാനകാരണമായിട്ടുള്ളതു്, ചാൾസ് ഡാർവ്വിന്റെ പേരുമായനുബന്ധിക്കപ്പെട്ടുന്ന പരിണാമവാദത്തിന്റെ ദുർവ്യാഖ്യാനവും, ശാസ്ത്രീയമനസ്ഥിതിയുടെ ദുരുപയോഗവുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ആദ്യമായി ശാസ്ത്രീയഗവേഷണരീതിയെപ്പറ്റിയും ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ജീവോത്ഭവസിദ്ധാന്തങ്ങളെപ്പറ്റിയും കുറച്ചൊന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ദൈവമുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ സമാധാനം ഇതിൽനിന്നും ധ്വനിക്കട്ടെ.

രണ്ടാമതു്, "ദൈവമുണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും, എനിക്കാ കാര്യത്തിൽ വലിയ താല്പര്യമില്ല." എന്നു പറയുന്നതിന്റെ യുക്തിയുക്തതയേപ്പറ്റിയും ഹ്രസ്വമായൊന്നു ഗവേഷണം ചെയ്യാം.

ശാസ്ത്രീയഗവേഷണരീതിയുടെ പരിമിതികൾ

ഭാരതത്തിലെ അഭ്യസ്തവിദ്യരായ ചെറുപ്പക്കാരിൽ ഞാൻ പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുള്ള ഒരു ന്യൂനതയുണ്ട്. യൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങളിൽ ഇരുപതോ ഇരുപത്തിയഞ്ചോ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ചിന്താഗതിയാണ് ഇന്നു നമ്മുടെ യുവാക്കന്മാരും യുവതികളും അവലംബിച്ചുകാണുന്നതെന്നുള്ളതാണതു്. പാശ്ചാത്യ തത്വശാസ്ത്രം തങ്ങളുടെ അനുഭവത്തെ ആസ്പദമാക്കി കാൽനൂററാണ്ടു മുമ്പേ യുക്തിയുക്തം നിരാകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വാദമുഖങ്ങളെ ഇന്നും നമ്മുടെ പഠിപ്പുള്ള ചെ[illegible]ത്തിന്റെ വീറോടുകൂടി ഉന്നയിക്കുന്ന[illegible]മ്പോൾ കുറെയൊക്കെ [illegible]ാപോലുള്ള [illegible]ന്നും അവ[illegible]ന്നിപ്പോകുന്നു.

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അ[illegible] എന്നുള്ള [illegible]സ്ഥിതി കതിയിലുള്ള വിശ്വാ[illegible] ജ്ഞാനത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്.

പത്തൊമ്പതാം ശതകത്തി[illegible] അന്ത്യകാലത്താണ് പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രജ്ഞരിൽ പ്രമുഖനായ ഒരാൾ പറഞ്ഞതു്: "വസ്തുശാസ്ത്രത്തിലെ വലിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ഭാവിയിലുള്ള പുരോഗതി, മിക്കവാറും കുറെക്കൂടി സൂക്ഷ്മമായ പരിമാണ (measurement) മാർ

ഗ്ഗങ്ങളെയുണ്ടാക്കുകയെന്നുള്ളതു് മാത്രമായിരിക്കാം."

ഈ വീയ്യം പറച്ചിലിനെപ്പററി ഒരു മുപ്പതുകൊല്ലംകൂടെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, സുപ്രസിദ്ധ ആററംശാസ്ത്രജ്ഞനായ റോബർട്ട്. എ. മില്ലിക്കൻ പറയുന്നു; "പത്തൊമ്പതാം ശതകത്തിലെ വസ്തുശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടേതുപോലുള്ള സ്വയാഭിമാനംകൂടാതെ പെരുമാറുവാൻ ഇന്നു നാം പഠിച്ചിരിക്കുന്നു. നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത എത്രയോ കാര്യങ്ങളിന്നുണ്ട്! സകലതും മനസ്സിലാക്കി എഴുതിത്തിട്ടപ്പെടുത്തിവച്ചിരിക്കുകയാണെന്നാണ് അന്നവർ സ്വയം അഭിമാനിച്ചതു്. എന്നാൽ ഇന്നു് നമുക്കു പുതിയ ഉത്സാഹത്തോടും, സംതൃപ്തിയോടും പ്രത്യാശയോടുംകൂടെ പ്രവത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതു് ഇനിയും ധാരാളം അറിയുവാൻ ബാക്കിയുണ്ടെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. നമ്മുടെ ആയുഷ്ക്കാലങ്ങൾക്കിടയ്ക്കുതന്നെ ഏതൽക്കാലപര്യന്തമുള്ള സവ്വ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളുടെയും ആകത്തുകയിൽ കവിയുന്ന പ്രകൃതിബന്ധനിയമങ്ങൾ നമുക്കു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തന്നെയുമല്ല. ഈ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളുടെ പ്രവാഹം ശമിക്കുന്ന ലക്ഷണവും കാണുന്നില്ല." പക്ഷെ നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാരിൽ പലരുടേയും ഭാവം ശാസ്ത്രത്തിന്നു് സവ്വവുമറിയാമെന്നും, സർവ്വശാസ്ത്രവും തനിക്കറിയാമെന്നുമാണെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു.

ശാസ്ത്രത്തിൻെറ പ്രവൃത്തിയെന്താണു്? ഉദ്ദേശമെന്താണു്? ശാസ്ത്രമെന്നാലെന്താണു്?

സംഘടിതജ്ഞാനം (organised [illegible]edge) എന്നാണു് ചിലർ [illegible]തു്. സംഭവങ്ങളെ അതു[illegible]വിവരിക്കുകയാണു് ശാസ്ത്ര[illegible] ഉദ്ദേശമെന്നു ചിലർ വാ[illegible]ട്ടു്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ [illegible]ന്നതു് വെറും വിവരണ[illegible] വേണ്ടി മാത്രമാണൊ? വസ്തു[illegible]ളയും സംഭവങ്ങളേയും ദൃശ്യതകളെയും (phenomena) ശാസ്ത്രം സൂക്ഷ്മമായി വിവരിക്കുകയും അവയുടെ അന്യോന്യബന്ധത്തെ ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്ന നിയമങ്ങളെ വിഭാവനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതു്, അവയുടെ ഭാവിപ്രവത്തനത്തെപ്പററി മനസ്സിലാക്കി, അവയെ നമുക്കുപയോഗയോഗ്യമാക്കിത്തീക്കുവാൻവേണ്ടിയാണെന്നുള്ളതാണു് വാസ്തവം.

ഇങ്ങനെയുള്ള ശാസ്ത്രത്തിൻെറ യഥാത്ഥപരിമിതികളെ മനസ്സിലാക്കാതെ നാം അതിനെ ആരാധിച്ചാൽ, ശാസ്ത്രം പറയുന്നതിൽ കവിഞ്ഞ സത്യമൊന്നുമില്ലെന്നു് നാം വാദിച്ചാൽ, അതു് അബദ്ധമാണു്. മാത്രമല്ല, അപകടകരവുമാണു്.

ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണരീതിയുടെ മൂന്നു പരിമിതികളെ മാത്രം നമുക്കൊന്നു പരിശോധിക്കാം.

1) ഹേതുകത്വം. (causation) ശാസ്ത്രത്തിൻെറ മൂലക്കല്ലാണു് ഹേതുകത്വത്തിലുള്ള വിശ്വാസം.

പക്ഷേ ഹേതു എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്താണു് അത്ഥം? തോക്കിൽനിന്നും വെടി പൊട്ടുന്നതിന്നു ഹേതുവെന്താണു്? കാഞ്ചി വലിച്ചതാണോ? വെടിമരുന്നു നിറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടാണോ? തോക്കിനുള്ളിൽ അടച്ചുവെയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വായുവിഭാഗമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണോ? തോക്കുകാരൻെറ മനസ്സിലുണ്ടായ ഒരാഗ്രഹത്തിൻെറ ഫലമാണോ? അതോ, പറമ്പിൽക്കൂടി ഒരു മുയൽ ഓടിപ്പോയതുകൊണ്ടാണോ? മനുഷ്യൻ മുയലിറച്ചി തിന്നുന്നവനായതുകൊണ്ടാണോ? മനുഷ്യനു് കൈയ്യിൽ അഞ്ചു വിരലുള്ളതുകൊണ്ടാണോ? ഈ തോക്കുണ്ടാക്കുന്നതിന്നുള്ള ഒരു സൃഷ്ടിശാല (factory) ഒരാളുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടാണോ? ആ ശാലയിൽ അനേകം ജോലിക്കാർ വേല ചെയ്തതുകൊണ്ടാണോ? ആ വേലക്കാരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ അവരെ ഭക്ഷണം കൊടുത്തു വളത്തിയതുകൊണ്ടാണോ? ഈ മാതാപിതാക്കന്മാരെ മററാരോ ഇതുപോലെ തന്നെ വളത്തിയതുകൊണ്ടാണോ?

ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇതെല്ലാം മാത്രമല്ല, ഇതുപോലെതന്നെയുള്ള മററനേകായിരം കാര്യങ്ങൾകൂടെ തോക്കിൽനിന്നും വെടിപൊട്ടിയതിൻെറ കാരണങ്ങളാണു്. ഇവയിലേതെങ്കിലുമൊന്നോ, അതിൻെറ ഫലം ചെയ്യുന്ന മറെറാരു കാരണമോ, ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ആ വെടിപൊട്ടുകയില്ലായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ നാം കൺമുമ്പിൽ കാണുന്ന ഈ ദൃശ്യത(phenomenon)യുടെ ഹേതുവന്വേഷിച്ചു പുറകോട്ടു പോകുമ്പോൾ അനിവാര്യമാംവിധം ഒരു "പ്രഥമഹേതു"വിലെത്തുന്നു. അവിടെ എത്തുമ്പോഴേയ്ക്കു ശാസ്ത്രം നിലച്ചു. ശാസ്ത്രത്തിനു് ഇനി പറയുവാനൊന്നുമില്ല. പ്രഥമഹേതുവരെ ശാസ്ത്രത്തിനു പോകാം. അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ തത്വശാസ്ത്രമോ മതമോ വേണം ഗവേഷണം തുടരണമെങ്കിൽ.

ദൈവമുണ്ടെന്നുള്ളതിനു് ഒരുവാദമായിട്ടല്ല, ഇതു് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു്. ശാസ്ത്രത്തിന്നു ചില പരിമിതികളുണ്ടെന്നു് ഓമ്മിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നു.

ഇന്നസംഭവമുണ്ടായാൽ ഇന്ന സംഭവം അതിനെ തുടന്നുണ്ടാകുമെന്നു് ഒരു നിയമമായി ശാസ്ത്രം പറയുമ്പോൾ, അതു് അപ്രമാദിത്വവും സർവ്വകാലിക സാധുതയുമുള്ള ഒരു നിയമമല്ല. "പ്രകൃതി ഇന്നത്തെ നിലയിലിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം" എന്നും "അതിൻെറ വ്യവസ്ഥകൾക്കു് ഒരു വ്യത്യാസം മററുള്ളവർ വരുത്തുകയോ സ്വയം വരികയോ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം" എന്നും മററുള്ള നിബന്ധനകൾ (Conditional clauses) നമുക്കതിനോടു ചേർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തീകത്തിച്ചാൽ ചൂടുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു സർവകാലികസാധുതയുള്ള ഒരു നിയമമാണെന്നു നമുക്കു തോന്നിപ്പോകുമ്പോൾ ഭക്ഷണങ്ങൾതണുപ്പിച്ചുവെയ്ക്കാനുള്ള ശീതകാരി (Refrigerator) പ്രവത്തിക്കുന്നതു മണ്ണെണ്ണ കത്തുന്നതുകൊണ്ടോ ആലക്തികാഗ്നി കത്തുന്നതുകൊണ്ടോ ആണെന്നുകൂടെ നാം ഓക്കണം.

ശാസ്ത്രത്തിൻെറ മൂലക്കല്ലായ ഹേതുകത്വത്തിൽ ഈ രണ്ടുപരിമിതികളെ നാം കാണുന്നു. ഒന്നു് ഓരോ സംഭവത്തിൻെറയും ദൃശ്യതയുടേയും ഹേതുവന്വേഷിച്ചു നാം പുറകോട്ടു പോകുമ്പോൾ ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തിന്നന്തരമായ ഒരു പ്രഥമഹേതുവിൽനാം ചെന്നെത്തുന്നുയെന്നതു്. രണ്ടാമതു് ഒരു സംഭവം മറെറാന്നിൻെറ ഹേതുവാണെന്നു നാം പറയുന്നതു് ഒന്നിനെത്തുടന്നു മറെറാന്നുണ്ടായതുകൊണ്ടാണെന്നല്ലാതെ അവ രണ്ടും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ഒരു ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ടാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രത്തിനു കഴിവില്ലെന്നുള്ളതു്.

നിരീക്ഷണത്തോതു്
Scale of observation.

ഒരു തലമുടിയിഴ വളരെ മിനുസമുള്ള ഒരു വസ്തുവാണു്—പ്രത്യേകിച്ചും ദിവസേന ധാരാളം എണ്ണതേച്ചു കുളിക്കുന്നവരുടെ മുടിയുടെ ഒരിഴ. എന്നാൽ സൂക്ഷ്മദർശിനിയിൽവച്ചു നോക്കുമ്പോൾ അതു രണ്ടുവശത്തും പല്ലുള്ള ഒരു അറക്കവാൾപോലെയാണു കാണപ്പെടുന്നതു്. തലമുടിയിഴ വളരെ മിനുസമുള്ള ഒരു വസ്തുവാണെന്നു ശാസ്ത്രത്തിൽ നാം പറഞ്ഞാൽ, അതിൻെറ കൂടെത്തന്നെ, "നമ്മുടെ സ്വാഭാവിക കണ്ണുകൾകൊണ്ടു നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ സ്വാഭാവികസ്പർശനേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കനുഭൂതമാകുമ്പോൾ" എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു നിബന്ധനകൾ കൂടെ ചേർക്കേണ്ടിവരുന്നു.

ക്ഷൌരക്കത്തിയുടെയോ ബ്ളേഡിൻെറയോ മൂർച്ചയുള്ള അരികു സൂക്ഷ്മദർശിനിയിൽക്കൂടെ കാണുമ്പോൾ ഒരു വളഞ്ഞ രൂപത്തിലുള്ള വരയായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. നമ്മുടെ നിരീക്ഷണത്തോതിന്നനുസരിച്ചു വസ്തുക്കളുടെ വിശേഷങ്ങളും വ്യത്യസ്തമായിത്തീരുന്നു.

ഉരുക്കിൻെറ ഒരു കഷണമെടുത്താൽ, നല്ല ഉറപ്പുള്ള ഒരു കട്ടയായി നാം അതിനെ കാണുന്നു. എക്സ്റെ വെച്ചുനോക്കിയാൽ അതു ദ്വാരങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഒന്നായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. ആധുനികശാസ്ത്രനിയമങ്ങൾ പറയുന്നതോ, പരസ്പരം സ്പർശിക്കാതെ അതിവേഗത്തിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കോടാനകോടി സൂക്ഷ്മപ്രപഞ്ചങ്ങളെക്കൊണ്ടാണു് ഈ ഉരുക്കിൻകഷണം രൂപവൽക്കൃതമായിരിക്കുന്നതെന്നത്രെ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ നിരീക്ഷണത്തോതാണു് ശാസ്ത്രീയനിയമങ്ങളുടെയെല്ലാം അടിത്തട്ടായി നിലകൊള്ളുന്നതു്.

ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഏററവും സൂക്ഷ്മതയുള്ളതും തെററു ഭവിക്കാൻ സാദ്ധ്യതയില്ലാത്തതുമായതാണു സംഖ്യാശാസ്ത്രം. ഭ്രമാത്രാശാസ്ത്രത്തിലെ അനിഷേദ്ധ്യയാഥാത്ഥ്യങ്ങളിലൊന്നാണു് രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഏററവും ഹ്രസ്വമായ ദൂരം ഒരു നേർവരയാകുന്നു എന്നതു്. ആ തത്വത്തിന്മേലായിരിക്കണം നമ്മുടെ തീവണ്ടിപ്പാതകളും മററും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ നേർവരയിലൂടെയുള്ള യാത്രയെന്നു പറയുന്നതു് ഭൂമിയുമായുള്ള താരതമ്യേന മാത്രമാണു നേരെയായിരിക്കുന്നതു്. പ്രാപഞ്ചികമായ ഒരു വീക്ഷണകോണത്തിൽ നിന്നും നോക്കുമ്പോൾ ഭൂഗോളത്തിൻെറയും സൂര്യമണ്ഡലത്തിൻെറയും ചലനംമൂലം അതു നേർവരയായിരിക്കയില്ല തന്നെ.

കുറെ പൊടിച്ച കരിയും കുമ്മായവും കൂടി ചേർക്കാമെങ്കിൽ ഏതാണ്ടു ചാരനിറത്തിലുള്ള ഒരു മിശ്രദ്രവ്യം കിട്ടും. കുമ്മായമാണു കൂടുതലെങ്കിൽ അതിന്നു വെളുപ്പുകൂടും, കരിയാണെങ്കിൽ കറുപ്പും. എന്നാൽ രണ്ടും കൂടി ചേർത്തതിൽ കറുപ്പും വെളുപ്പും പ്രത്യേകം നാം കാണുന്നില്ല. രണ്ടും മാറിയിട്ടു ഒരു പുതിയ നിറമാണു നാം കാണുന്നതു്. ഇതു കറുത്തതാണെന്നോ വെളുത്തതാണെന്നോ പറഞ്ഞാൽ നാം സമ്മതിക്കുകയില്ല. നമ്മുടെ നിരീക്ഷണത്തോതിൽ അതു ചാരനിറമാണു്. എന്നാൽ അതിൽക്കൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന സൂക്ഷ്മകായനായ ഒരു പ്രാണിയുടെ വീക്ഷണത്തോതിൽ ചാരനിറമുണ്ടോ? ഇല്ല ചില കറുത്ത ദ്രവ്യങ്ങളും ചില വെളുത്ത ദ്രവ്യങ്ങളുംമാത്രം ചാരനിറത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതു് നമ്മുടെ വീക്ഷണത്തോതാണു്.

നമ്മുടെശാസ്ത്രീയജ്ഞാനത്തിൻെറയെല്ലാം പുറകിൽ "ഇന്നപോലുള്ള നിരീക്ഷണത്തോതിൽനിന്നും അവലോകനം ചെയ്യുമ്പോൾ" എന്നുള്ള (conditional clause) സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും നമ്മുടെ ജ്ഞാനമെല്ലാം absolute അല്ല, ആപേക്ഷിക (relative) മാണു് എന്നും നാം അനുസ്മരിക്കുന്നതു നമ്മെ വിനീതരാക്കുവാൻ സഹായിക്കും. അനപേക്ഷികമായ ഒരു സ്ഥായിത്വം ശാസ്ത്രത്തിന്നില്ല എന്നുള്ളതു് അതിൻെറ പ്രധാനപരിമിതികളിലൊന്നാണു്.

(തുടരും)

പൊൻനാവുകാരൻ മാർ ഈവാനിയോസ്

[ബിഷപ്പ് മാർ പത്രോസ് ഒസ്താത്തിയോസ്)

മാർ ഈവാനിയോസ് ആയിരത്തോളം പ്രസംഗങ്ങൾ എഴുതീട്ടുണ്ട്. കൊട്ടങ്കാററിനാൽഅലയുന്നവക്കു പ്രാത്ഥന ഒരു തുറമുഖവും നംകൂരവുമാണു്. കാൽ തെററുന്നവക്കു് അതൊരു വടിയും, ദരിദ്രക്കു് ഒരു നിധിയും, ധനികക്കു് ഒരു രക്ഷയും, രോഗികൾക്കു് ഒരു സഹായവുമാണു്. നമുക്കു പുണ്യങ്ങളുടെ രാജ്ഞി ആയ കരുണ വേണം. ധമ്മം പാപപരിഹാരത്തിനു സഹായമാണു്. "കൊർന്നേലിയോസേ, നിൻെറ പ്രാത്ഥനയും ധമ്മവും ദൈവത്തിൻെറ മുമ്പാകെ എത്തിയിരിക്കുന്നു"എന്നാണല്ലൊ വിശുദ്ധ വേദംപറയുന്നതു്. "ഈ ഏററവും ചെറിയ എൻെറ സഹോദരരിൽ ഒരുവനു നിങ്ങൾ ചെയ്തതെല്ലാം എനിക്കു ചെയ്തു" എന്നു കത്താവു പറയുന്നു. തടവുകാരെയും ദരിദ്രരെയും നാം സന്ദർശിക്കണം. ഒരു ചെറിയ നാണയം,ഒരു കഷണം അപ്പം, ഒരു ചെറിയ തുണി, ഒരു പാത്രം പച്ചവെള്ളം എന്നിവകൊണ്ടു നാം പുണ്യം സമ്പാദിക്കുന്നു. ധമ്മം കൂടാത്ത പശ്ചാത്താപം മരിച്ചതാകുന്നു. ലോകത്തിലെ വലിപ്പവും ലോകസുഖവുംസാരമില്ല. പട്ടത്വത്തെ പുകഴ്ത്തുന്നതോടുകൂടി മാർ ഈവാനിയോസ് സന്യാസത്തേയും പുകഴ്ത്തുന്നു. ബ്രഹ്മചര്യം മാലാഖമാരുക്കു ചേന്ന ജീവിതരീതിയത്രെ.

"അധികാരേച്ഛ പോലെ സഭയെ ദ്രോഹിക്കുന്നതായി മറെറാന്നില്ല" എന്നുള്ള പൊൻനാവുകാരൻ മാർ ഈവാനിയോസിൻെറ വചനം ഇന്നു് എത്രസാത്ഥകമായിരിക്കുന്നു.

വളരെ നല്ല പ്രസംഗകൻ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടാണു് മാർ ഈവാനിയോസിൻെറ നാവ് പൊൻനാവായിരുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു്.ഏകദേശം ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 347—ൽ ആണു അന്ത്യോഖ്യായിൽഅദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനനം. 60—ാംവയസ്സിൽ മരിച്ചു. വക്കീൽജോലിയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഭക്തിവിഷയത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു് 24—ാംവയസ്സിൽ മാമോദീസാമുക്കി സന്യാസിപ്പട്ടക്കാരനായി ജീവിച്ചു. 16 വർഷം അദ്ദേഹം അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയിൽ വാചാലനായ പ്രസംഗകൻ ആയിരുന്നു. 50—ാംവയസ്സിൽ കുസ്തന്തീനോപ്പോലീസിലെ മെത്രാനായിത്തീന്നു. ഉപവാസംകൊണ്ടു മെലിഞ്ഞു് അവയവങ്ങൾ നീണ്ട ചെറിയ മനുഷ്യനായിരുന്നു. അതിനാൽ എട്ടുകാലിയെന്നു ചിലർ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരുന്നു. ആളുകളോടു് അദ്ദേഹം അധികം സംസാരിക്കയില്ല. ഭക്ഷണപ്രിയന്മാരായ പട്ടക്കാക്കു് അദ്ദേഹത്തെ ഇഷ്ടമല്ലായിരുന്നു. സൈന്യത്തിലുള്ള പുറജാതിക്കാരായ പട്ടാളക്കാരോടു് അദ്ദേഹം യേശുവിനെപ്പററി പ്രസംഗിച്ചു് അനേകരെ മാമോദീസാ മുക്കി.

പട്ടക്കാർ ഭൂരിപക്ഷം വഷളന്മാ

23-ാം സങ്കീർത്തനം-12

വിശേഷ തൈലാഭിഷേകം

റവ. ജോൺ ഡീൻ

II

ദാവീദ് അവന്റെ പാപങ്ങൾ ഏററുപറയുവാൻ ചെന്നപ്പോഴും ദൈവം അവനെ സ്വാഗതംചെയ്തു. ആ അധമകൃത്യത്തിനുശേഷം ഒരു പൂർണ്ണവർഷം അവൻ ദൈവത്തിൽനിന്നു് അകന്നു ജീവിച്ചു. ദാവീദിന്റെ ജീവിതകാലത്തു് ദീർഘവും ഇരുളടഞ്ഞതും ഏററവും ശോച്യവുമായ വർഷമായിരുന്നു അതു്. 32-ാം സങ്കീർത്തനം ആ ശോച്യകഥ വിവരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഏററുപറയുന്നതിനു് ദാവീദ് ദൈവത്തിങ്കലേയ്ക്കു് തിരിഞ്ഞ ആ നാഴികയിൽ ദൈവം അവനെ കൈക്കൊണ്ടു് അവന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചു. നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്തു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ദൈവസന്നിധിയിലേയ്ക്കു് തിരിയുവാൻ ഒരിക്കലും സന്ദേഹിക്കരുതു്. ഒരു കാരണവശാലും ഭയപ്പെടുകയുമരുതു്. അവിടുന്നു് നിങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടു് ക്ഷമയരുളി ആശ്വാസം നൽകും.

ഖേദപാരവശ്യത്തിൽ ദാവീദു ദൈവത്തെ സമീപിച്ചപ്പോഴും ദൈവം അവനെ തിരുമാർവിൽ അണച്ചുകൊണ്ടു്. അബ്ശാലോം ജനഹൃദയത്തെ ദാവീദിൽനിന്നു് തിരിച്ചു; അവന്റെ കിരീടം എടുത്തുമാററി; എങ്കിലും ദൈവത്തെ ദാവീദിൽനിന്നു് അകററുവാൻ അവനു കഴിഞ്ഞില്ല. സങ്കടപ്പെടുന്ന നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം തിരുമാർവ്വിൽ അണയ്ക്കുക. നിങ്ങളുടെ താഴ്വരയിൽക്കൂടെ അവൻ കടന്നുപോയതാണു്. നിങ്ങൾക്കു് എന്താവശ്യമെന്നു് അവനറികയും ചെയ്യാം.

തൈലംകൊണ്ടു് ശിരസ്സു് അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതു് ഒരു സ്വാഗതകൃത്യമാണു്. ആ വസ്തുത നിങ്ങൾക്കു് വ്യക്തമായറിയാമോ?

പുരോഹിതനും രാജാവും അഭിഷിക്തരായി. അഭിഷേകം പരിശുദ്ധാത്മദാനത്തെ കുറിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിൽക്കൂടെയല്ലാതുള്ള യാതൊരു കൃത്യവും ദൈവത്തിനു് സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു് നാം നല്ലതുപോലെ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കണം. ദിവ്യാഭിഷേകം രണ്ടുവസ്തുതകളാൽ സൂചിതമായിരുന്നു. പ്രഥമമായി അതു് സമൃദ്ധമായ ഒരഭിഷേകമായിരുന്നു. നൂററിമുപ്പത്തിമൂന്നാം സങ്കീർത്തനം ശിരസ്സിൽ തുടങ്ങി പുരോഹിതന്റെ പാദംവരെ ഒഴുകി വസ്ത്രം മുഴുവനുംകൂടെ സംക്രമിക്കുന്ന അഭിഷേകത്തെയത്രേ വിവരിക്കുന്നതു്. എല്ലാവരും കാരുണ്യശീലരോ സംസാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും പരിമളം വ്യാപരിപ്പിക്കുന്നവരോ ആയിരിക്കുകയില്ല. രണ്ടാമതായി ആ അഭിഷേകം പുതുതായിരുന്നു. സങ്കീർത്തനം 92: 10 കാണുക. കഴിഞ്ഞുപോയ ജീവിതകാലത്തിലെ ക്രിസ്തീയാനുഭവങ്ങളെയോ സംസർഗ്ഗത്തെയോ മാത്രം ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുക ഒരുവനും സാദ്ധ്യമല്ല. മഞ്ഞുകാലത്തു് ഉണങ്ങിയ ഫലമൂല്യങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടിവന്നേക്കാം. എന്നാൽ ദൈവത്തിനു് ആത്മീയ മഞ്ഞുകാലമില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള ദിവ്യാഭിഷേകത്തിനായി നിങ്ങൾക്കു ദിവസവും തിരുസന്നിധിയിൽ പോകാം. ആ അഭിഷേകം നിങ്ങൾക്കു് എന്നും ലഭ്യമാകുകയും ചെയ്യും.

എണ്ണയ്ക്കു് മൂന്നു ഗുണങ്ങളുണ്ടെന്നു് നഥാനിയേൽ ഹാർഡി പറയുന്നു. ഒന്നാമതായി സ്പർശനത്തിനു് മിനുസമുള്ള ഒന്നാണതു്. ജീവിതത്തിലെ കഠിനാദ്ധ്വാനവും ക്ലേശകൃത്യങ്ങളും നിമിത്തം തഴമ്പിച്ച കരങ്ങൾ മിനുസമായി സൂക്ഷിക്കുവാൻ എണ്ണയ്ക്കു കഴിയുന്നു. അത്യദ്ധ്വാനം നിമിത്തം നിങ്ങളുടെ കരതലങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള കാഠിന്യവും മററും പരിഹരിക്കുവാനുള്ള ശക്തി അതിനുണ്ടു്. പരിശുദ്ധാത്മാവു് ആശ്വാസപ്രദനാണല്ലോ.

രണ്ടാമതായി എണ്ണയുടെ സമ്പർക്കം ഏൽക്കുന്ന വസ്തുക്കൾക്കു് ഒരു നൂതനശോഭ നൽകുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടു്. 45-ാം സങ്കീർത്തനം: അതിനെ ആനന്ദതൈലമെന്നു്—അതേ മുഖശോഭ നൽകുന്ന എണ്ണയെന്നു്—പേർപറഞ്ഞുകാണുന്നു. ലോകത്തിനു് ശോഭയുള്ള മുഖങ്ങളും മന്ദസ്മിതവും ആവശ്യമുണ്ടു്. അതിനു് പ്രത്യാശാനിർഭരമായ വാക്കുകളും സന്തോഷപൂർവ്വം അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരും ആവശ്യമാകുന്നു. എവിടെ നോക്കിയാലും ആനന്ദവായ്പു് വളരെ കുറവാണു്. പാപത്തിന്റെയും ലോകത്തിന്റെയും മാർഗ്ഗം ആത്മാവിനെ മ്ലാനമാക്കിതീർക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനാൽ ഉജ്ജ്വലിതമായ ആ

രായിരുന്നു. ആത്മിക സഹോദരികളെ അവരുടെ വീട്ടിൽ കയററുന്നതു ദുഷ്കീർത്തിക്കു കാരണമായിത്തീർന്നു. ഇത്തരമുള്ള അഴിമതിയോടു മാർ ഈവാനിയോസ് പോരാടുകയും പല പട്ടക്കാരെയും മുടക്കുകയും ചെയ്തു. കുസ്തന്തീനോപ്പോലീസിലെ സമ്പന്നസ്ത്രീകളുടെ ധൂർത്തു് അദ്ദേഹത്തിനു വെറുപ്പായിരുന്നു. ഒരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായപ്പോൾ അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചു: "പണക്കാരുടെ അഴിമതികളാണു് ഭൂകമ്പത്തിനു കാരണം. ദരിദ്രന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥന മൂലമാണു് അപകടങ്ങളിൽനിന്നു നാം രക്ഷപ്പെട്ടതു്." സ്ത്രീകളുടെ സൗന്ദര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ മുഖത്തു പൗഡർ തേക്കുക, പണക്കാരുടെ അതിഭക്ഷണം, പൊന്നാഭരണങ്ങൾ ധാരാളം അണിയുക എന്നിവയെല്ലാം അദ്ദേഹം വിലക്കുകയും ദരിദ്രന്മാരെ സഹായിക്കണമെന്നു് ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്മൂലം മാർ ഈവാനിയോസിനു ശത്രുക്കൾ വർദ്ധിച്ചു. യൂദോക്സിയാ രാജ്ഞിയുടെ ഒരു പ്രതിമ സോഫിയാ പള്ളിയുടെ മുൻവശത്തു സ്ഥാപിച്ചതിനെ മാർ ഈവാനിയോസ് എതിർത്തതും, അവളെ ഹേറോദിയാ എന്നു വിളിച്ചതും മാർ ഈവാനിയോസിനു് ഉപദ്രവകരമായിത്തീർന്നു. ഉയിർപ്പുപെരുനാളിനു മൂവായിരം പേരെ മാർ ഈവാനിയോസ് മാമോദീസാമുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ പട്ടാളക്കാർ ഉപദ്രവം ഉണ്ടാക്കി. മാർ ഈവാനിയോസിനെ നാടുകടത്തുവാനുള്ള കല്പനയ്ക്കു് ചക്രവർത്തി ഒപ്പുവച്ചു. മൂന്നേകാൽ കൊല്ലം തടവിൽ കിടന്നശേഷം, മെത്രാൻസ്ഥാനമേററിട്ടു പത്തു വർഷം കഴിഞ്ഞശേഷം പരിശുദ്ധൻ മരണംപ്രാപിച്ചു. കുറേ കൊല്ലം കഴിഞ്ഞശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം ആഘോഷത്തോടെ കുസ്തന്തീനോപ്പോലീസിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു് പരിശുദ്ധ ശ്ലീഹന്മാരുടെ പള്ളിയിൽ അടക്കം ചെയ്തു. അഞ്ചാംനൂററാണ്ടിൽ കുസ്തന്തീനോപ്പോലീസിലെ സഭയുടെ സ്ഥിതി, കൊട്ടാരത്തിലെയും പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും പട്ടക്കാരുടെയും അഴിമതി എന്നിവയാണു് ഈ ചുരുങ്ങിയ ചരിത്രം നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്.

രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാർ—തുടർക്കഥ

അദ്ധ്യായം 18

വീണ്ടും രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാർ

(എം. കുര്യൻ)

ലൂക്കോസ് തന്റെ കീശയിൽനിന്നു് ഒരു എഴുത്തെടുത്തു നീട്ടി: "ഇന്നലെ സിൽവാനസിൽനിന്നു കിട്ടിയ കത്താണിതു്."

"സിൽവാനസോ? ശരി. ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. നീ സാധാരണ പറയാറുള്ള ആ ശതാധിപനല്ലേ?" പ്രോബസ് എഴുത്തു വിടർത്തു വായിച്ചു:

"പഠിത്തമെല്ലാം കഴിഞ്ഞു്, വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങാറായിക്കാണുമല്ലോ. പാഫ്ളഗോണിയയിൽ ചിലർ ചക്രവർത്തിയോടു മറുതലിച്ചു് നികുതി കൊടുക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുകയാൽ അവരെ മര്യാദ പഠിപ്പിക്കുന്നതിലേക്കു് ഒരു സൈനികാക്രമണത്തിനു് സേർജിയസ് പൗലൂസ് തയാറെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. അതിനോടു സഹകരിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് ഒരു സൈന്യവിഭാഗത്തെ അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു് ചക്രവർത്തി സിറിയാഗവർണ്ണറായ പെട്രോണിയസിനോടു് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സിറിയാസൈന്യത്തെ നയിക്കുന്നതിനു നിയുക്തനായിട്ടുള്ളതു് നിന്റെ സഹോദരനായ അപ്പൊളോണിയസാണു്. അപ്പൊളോണിയസിനു യുദ്ധതന്ത്രത്തിൽ വേണ്ടത്ര പരിചയമില്ലാത്തതിനാൽ ഞാൻ ആ യുവസൈന്യാധിപനെ അനുഗമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തെപ്പററി ഞാൻ തെയോഫിലോസിനോടു സംസാരിച്ചു. ക്ഷേത്രത്തിലെ പഠിത്തം അവസാനിക്കാറായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ പോരുവാൻ നിനക്കു സൗകര്യപ്പെടുമായിരിക്കുമല്ലോ. അതാണു് ഞങ്ങളുടെയെല്ലാം പ്രതീക്ഷ. വൈദ്യകലയിൽ നീ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തെപ്പററി ഒന്നാംതരം റിപ്പോർട്ടുകളാണു് ഇവിടെ കിട്ടീട്ടുള്ളതു്. നീയും ഞങ്ങളോടൊന്നിച്ചുണ്ടെന്നറിയുന്നതു് അപ്പൊളോണിയസിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പിതാവിന്റെ മനസ്സിനു് ധൈര്യം നൽകാൻ പര്യാപ്തമാവുമെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു. നിനക്കു് ഈ നിർദ്ദേശത്തോടു അനുകൂലാഭിപ്രായമാണുള്ളതെങ്കിൽ, നീ സിറിയായിലേക്കു മടങ്ങണമെന്നില്ല. പിസിദിയൻ അന്ത്യോഖ്യായിൽ വച്ചാണു് ഞങ്ങൾ സേർജിയസ് പൗലൂസിന്റെ സൈന്യത്തോടു ബന്ധിക്കുന്നതു്. ആ പട്ടണത്തിലേക്കു് പെർഗാമൂമിൽനിന്നു് 500 മൈൽ മാത്രമേ ദൂരമുള്ളുവെന്നു അറിയാമല്ലോ.

"എന്റെ കാര്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ, സൈനികനീക്കങ്ങൾക്കുശേഷം മടങ്ങിവരാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ശേഷം ദിവസങ്ങൾ സമാധാനത്തോടുകൂടി ബിഥീനിയയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്നാണെന്റെ ആഗ്രഹം. പാഫ്ളഗോണിയോടു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന പ്രദേശമാണു് ബിഥീനിയാ.

"പാഫ്ളഗോണിയയിലെ പ്രവർത്തനസമയത്തേക്കു മാത്രമെങ്കിലും ഞങ്ങളോടൊന്നിച്ചു പോരാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നപക്ഷം, അപ്പൊളോണിയസും ഞാനും നിന്നെ ഹൃദയാത്മനാ സ്വാഗതം ചെയ്യുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ലല്ലോ. മാത്രമല്ല, അതു് തെയോഫിലോസിനു് മനോധൈര്യം നൽകുകയും ചെയ്യും.

സ്നേഹത്തോടെ,
സിൽവാനസ്."

പ്രോബസ് നെററി ചുളിച്ചു: ആ മനുഷ്യൻ എന്തിനാണു് ബിഥീനിയായിൽ പോകുന്നതു്?

"സിൽവാനസിനു വയസ്സാകുന്നു. എന്റെ ചെറുപ്പത്തിൽ ആ രാജ്യത്തെപ്പററി എന്നെ വർണ്ണിച്ചുകേൾപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഭൂമിയിൽ സ്വർഗ്ഗമെന്നൊന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു് അവിടമായിരിക്കണമെന്നു് സിൽവാനസ് വിശ്വസിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു."

"അതൊരു മനോഹര രാജ്യമാണു്."

"അവിടെ പോയിട്ടുണ്ടോ? അക്കഥ ഞാൻ ഇതുവരെ അറിഞ്ഞില്ലല്ലോ."

പ്രോബസ് തലകുലുക്കി: "ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതായി ഭൂമിയിൽ ചുരുക്കം സ്ഥലങ്ങൾ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ."

ത്മാവിനു മാത്രമേ ലോകത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയൂ. ഫിലിപ്സ് ബ്രൂക്സ് ഏതൊരു മ്ലാനദിവസവും തെരുവീഥികളിൽകൂടെ പോയാൽ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു് പ്രസരിച്ചിരുന്ന ആനന്ദവായ്പു് മററുള്ളവരെ പുഞ്ചിരിതൂകുന്നവരാക്കിയിരുന്നു.

മൂന്നാമതായി എണ്ണ സുഗന്ധവാഹിയാകുന്നു. ഒരു പുഷ്പത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യനിദാനം അതിൽനിന്നു് പ്രസരിക്കുന്ന സുഗന്ധമാണല്ലോ. ഒരു പുഷ്പം നമുക്കു ലഭിച്ചാൽ ആദ്യമായി നാം ചെയ്യുന്നതു് അതു് മണത്തു നോക്കുകയാണു്. "തന്റെ പൂന്തോട്ടത്തിൽ മനോഹരങ്ങളായ പനിനീർ പുഷ്പങ്ങൾ വളർത്തുന്നവന്റെ ഹൃദയത്തിലും മനോഹരങ്ങളായ പനിനീർ പുഷ്പങ്ങൾ കാണണം." ഹൊറേഷിയോ ബോണാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡയറിയിൽ ഈ വിധം എഴുതി കാണുന്നു. "ശാരോനിലെ പനിനീർ പുഷ്പങ്ങളുടെ മനോഹരതയ്ക്കും സുഗന്ധത്തിനുംവേണ്ടി ഞാൻ ഇന്നു് രണ്ടു മണിക്കൂർ സമയം ദൈവത്തെ സ്തോത്രം ചെയ്തു."

"നീ എന്റെ തലയെ എണ്ണകൊണ്ടു് അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു" ഇതിനായി നീ ദിവസവും നിന്റെ തല ദൈവതിരുമുമ്പാകെ കുനിച്ചാലും.

അല്ലയോ വിശുദ്ധാത്മാവേ! അങ്ങു് എഴുന്നെള്ളിവന്നു് ഞങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുകയും സ്വർഗ്ഗീയാഗ്നിയാൽ ജ്വലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ. അഭിഷേകാത്മാവായ അങ്ങു് ഏഴു് ആത്മീയദാനങ്ങളും നൽകുന്നവനാണല്ലോ.

ഉയരത്തിൽ നിന്നുള്ള അഭിഷേകം ആശ്വാസവും ജീവനും സ്നേഹാഗ്നിയും ആകുന്നു. അവിടുത്തെ അനന്ത പ്രകാശത്താൽ ഞങ്ങളുടെ അന്ധമായ നയനങ്ങളുടെ മൂടലിനെ നീ പരിഹരിക്കണമേ.

കളങ്കപങ്കിലമായ ഞങ്ങളുടെ വദനങ്ങളെ അവിടുത്തെ സമൃദ്ധമായ കരുണകൊണ്ടു് അഭിഷേകംചെയ്തു് സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ വിദൂരത്തു് നിർത്തി ഭവനങ്ങളിൽ സമാധാനം പുലർത്തുകയും ചെയ്യേണമേ. നീ വഴികാട്ടി ആയിരിക്കുന്നിടത്തു് യാതൊരു ദോഷവും സംഭവിക്കുകയില്ലല്ലോ.

—0—

Thought for the Week.

"What is my next duty? What is the thing that lies nearest to me? That belongs to you everyday history. No one can answer that question but yourself. Your next duty is just to determine what your next duty is. Is there nothing you neglect? Is there nothing you know you ought not to do? You would know your duty, if you thought in earnest about it and were not ambitious of great things."

G. Macdonald.

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (The Sermon for the week)

വിശ്വാസവും ക്ഷമയും

(എം. തൊമ്മൻ ബി. എ.)

"നിങ്ങൾ ക്ഷമകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ പ്രാണനെ നേടും"

(ലൂക്കോസ് 21: 19)

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ നമ്മുടെ ക്ഷമയെ പരീക്ഷിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങൾ അസംഖ്യങ്ങളാണ്. വളരെ ശുഭപ്രതീക്ഷകളോടുകൂടി നാം ആരംഭിക്കുന്ന പല സംരംഭങ്ങളും നമ്മുടെ പ്ലാൻ അനുസരിച്ചു പുരോഗമിച്ചെന്നു വരികയില്ല. നമ്മുടെ പല ആഗ്രഹങ്ങളും നിവർത്തിക്കപ്പെടാൻ കാലവിളംബം നേരിടുകയോ ചിലതെല്ലാം ഒരിക്കലും നിവർത്തിക്കപ്പെടാതിരിക്കയോ ചെയ്തേക്കാം. അടിക്കടിയുള്ള പരാജയങ്ങൾ നമ്മെ നിരാശയിലാഴ്ത്തിയേക്കാം. മറുകര കാണാൻ കഴിയാത്ത പ്രയാസങ്ങൾ എപ്പോഴും നമ്മെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നേക്കാം. സ്നേഹിതന്മാരുടെയോ സ്വജനങ്ങളുടെയോ ശത്രുക്കളുടെയോ ഹൃദയകാഠിന്യത്തിനു യാതൊരു പരിവർത്തനവും സംഭവിച്ചില്ലെന്നിരിക്കാം. ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിൻെറ പ്രായോഗികതയെ ചോദ്യംചെയ്യുന്ന അനുഭവങ്ങളാണിതെല്ലാം. അവ ഒരു കാര്യം നമ്മെ എപ്പോഴും അനുസ്മരിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്: വിശ്വാസത്തോടു ക്ഷമയും സംഘടിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യം.

ക്ഷമയില്ലാതെ വിശ്വാസം പുലർത്തുക സാദ്ധ്യമല്ല. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൻെറ ആരംഭ ദശയിൽ നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു വിഷയമാണിതു്. പുതിയ ജീവിതത്തിൻെറ ഉന്മേഷത്തള്ളലിൽ നാം പ്രതിബന്ധങ്ങളൊന്നും കാണുകയില്ല; കണക്കു കൂട്ടുകയുമില്ല. മുമ്പിൽ കാണുന്ന വാഗ്ദത്തദേശം അനായാസേന കൈവശമാക്കാമെന്നുള്ള ശുഭാപ്തിവിശ്വാസത്തോടെ നാം മുമ്പോട്ടു കുതിച്ചു കയറും. കുറേദൂരം ചെല്ലുമ്പോളാണ് നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷകൾ അസ്ഥാനത്തായിരുന്നു എന്നു നാം മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. അവിചാരിതമായ വിധത്തിലും സ്ഥാനത്തും നമുക്കു പരാജയമുണ്ടാകാം. നമുക്കുള്ള ആയുധബലംകൊണ്ടു കീഴ്പ്പെടുത്താവുന്ന ഒരു ശത്രുവല്ല നമ്മെ എതിരിടുന്നതെന്നു നമുക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെടും. അപ്പോഴാണ് ക്ഷമയുടെ ആവശ്യം നമുക്കനുഭവപ്പെടുന്നതു്.

ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിവരെ പോരാടുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു ഗുണമാണ് ക്ഷമ. ശത്രുവിൻെറ ആക്രമണവും പ്രതിരോധവും എത്ര ശക്തിമത്തായാലും ആയുധം വച്ചുകീഴടങ്ങാതെ അവസാനശ്വാസംവരെ സമരം ചെയ്യുവാൻ നമുക്കു പ്രേര-

"ബിഥീനിയയിൽ വാസ്തവത്തിലുള്ള ശാന്തിയുണ്ടോ?"

പ്രോബസ് മന്ദഹസിച്ചു: "ലൂക്കോസേ! മനുഷ്യനു ലഭിക്കാവുന്ന ഏക ശാന്തി അവൻെറ ഉള്ളിൽ ത്തന്നെയുള്ള സമാധാനമാണെന്നാണ് എൻെറ വിചാരം. ആകട്ടെ, നമ്മൾ എപ്പോഴാണ് അന്ത്യോഖ്യയിലേക്കു തിരിക്കുക?"

"നമ്മളോ?" ലൂക്കോസ് ആശ്ചര്യപരതന്ത്രനായി. "പ്രോബസും വരുന്നുണ്ടോ?"

പ്രോബസിനു് വേദനിച്ചതുപോലെ തോന്നി: "അപ്പോൾ അങ്ങനെയാണ്, അല്ലേ? വലിയ ആളുകളുമായി കൂട്ടുകെട്ടിലേർപ്പെടാൻപോകുമ്പോൾ, പഴയ സുഹൃത്തുക്കൾ കൂടെ വരുന്നതു് നിനക്കിഷ്ടമില്ല, അല്ലേ?"

ലൂക്കോസ് അമ്പരന്നു: "പ്രോബസ് തമാശു പറയുകയാണ്!"

"ഒരിക്കലുമല്ല. ഇവിടം വിടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുകാലം കുറെയായി. എന്നാൽ നിന്നോടുള്ള കൂറും സ്നേഹവും നിമിത്തമാണ് ഞാൻ ഇത്രയും താമസിച്ചതു്. നീ ഇവിടം വിടാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാൽ ഞാൻ ഇവിടെ തുടർന്നു താമസിക്കേണ്ട ആവശ്യം കാണുന്നില്ല."

"പക്ഷെ, ഇവിടുത്തെ സ്ഥാനം. പ്രോബസേ! നിങ്ങൾ ഇവിടുത്തെ പ്രധാന അപ്പോത്തിക്കരിയാണ്."

"അതിനെനിക്കു് മതിയായ ശമ്പളമൊന്നും തരുന്നില്ല. ക്രമമായി ഞാൻ മോഷ്ടിക്കാതിരുന്നുവെങ്കിൽ എൻെറ താമസം തന്നെ പ്രയാസമായേനെ."

"റോമാസൈന്യത്തിൽ ഇവിടത്തേതിലും കുറഞ്ഞ ശമ്പളം മാത്രമേ കിട്ടുകയുള്ളുവെന്നു് ഒരുപക്ഷേ അറിഞ്ഞുകൂടായിരിക്കും."

"ഞാൻ ഗുളിക അരച്ചുകൂട്ടാൻ മാത്രമല്ല പഠിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ലോകത്തിലെ ഒന്നാംതരമൊരു രായസക്കാരൻ കൂടിയാണു ഞാൻ. സൈന്യത്താവളത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ സർവ്വസൈന്യാധിപൻെറ അടുക്കലെത്തി അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രൈവറ്റു സെക്രട്ടറി ഉദ്യോഗം തേടും. സമാധാനകാലത്തു് ഒരിക്കലും ചിന്തിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ പോലും യുദ്ധകാലത്തു മനുഷ്യർ പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നിരിക്കും. അവിടെയിരുന്നു് ഞാൻ അയാളുടെ സർവ്വ രഹസ്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കും.—അയാളുടെ പിന്തുണക്കാർ ആരെല്ലാം? അയാൾ ആർക്കെല്ലാം കടം കൊടുത്തുതീർക്കാനുണ്ടു്? തുടങ്ങിയ രഹസ്യങ്ങളെല്ലാം അയാൾ വിജയശ്രീലാളിതനായി മടങ്ങിവരുമ്പോൾ, എനിക്കു പല കാര്യങ്ങളും അറിവുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ഓർമ്മിച്ചു് അയാളെന്നെ സമ്പന്നനാക്കും. എൻെറ വായ് അടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള പ്രതിഫലമാണതു്."

"അയാൾ തോൽക്കുന്നുവെങ്കിൽ—"

"ആ മനുഷ്യൻെറ ശത്രുക്കൾ എനിക്കു പണം തരും—അയാളുടെ തെററുകുററങ്ങളെപ്പററി ഒരു സ്മാരകമെഴുതുന്നതിനു്! ഇനി നമുക്കു് ഉറങ്ങാൻ നോക്കാം. അപ്പോൾ നമ്മൾ നാളെ യാത്ര തിരിക്കുന്നോ?"

"ഇല്ല. നാളെകഴിഞ്ഞു്. പ്രോബസേ!, സ്നേഹിതൻ കൂടെ വരുന്നെന്നുകേട്ടതിൽ എനിക്കു് വളരെ സന്തോഷമുണ്ടു്."

ണ നൽകുന്ന മനോഭാവമാണ് ക്ഷമ. ഒരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ക്ഷമ വിശ്വാസത്തിൻെറ മറുവശം മാത്രമാണ്. വിശ്വാസമില്ലാതെ ക്ഷമ സാദ്ധ്യമല്ല; ക്ഷമയില്ലാതെ വിശ്വാസം നിലനിൽക്കുകയുമില്ല.

പ്രവൃത്തിരഹിതരായി കൈ കെട്ടികാത്തിരിക്കുകയല്ല ക്രിസ്തീയ ക്ഷമയുടെ ലക്ഷണം. ക്ഷീണിക്കാതെ നന്മചെയ്യുന്ന ആത്മാവാണ് ക്ഷമയുടെ ആത്മാവു്. ദൈവം—നന്മ—അവസാനവിജയം നേടുമെന്നും, തിന്മയും അസത്യവും അവസാനം പരാജയപ്പെടുമെന്നും ഉള്ള അടിയുറച്ച വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ് ക്ഷമ. അങ്ങനെയുള്ള ക്ഷമയെ നമ്മുടെ രക്ഷയുടെ ഒരു വ്യവസ്ഥയായി കർത്താവു പഠിപ്പിക്കുന്നു. "നിങ്ങൾ ക്ഷമകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ പ്രാണനെ നേടും."

ഇപ്രകാരമുള്ള ക്ഷമയെ വളർത്തുവാൻ പര്യാപ്തമാണോ നമ്മുടെ വിശ്വാസം? ഈ ക്ഷമ പരിശീലിക്കുവാനുള്ള അവസരങ്ങൾ നമ്മുടെ അനുദിനജീവിതത്തിലും വേലയിലും മററുള്ളവരുമായുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധങ്ങളിലും നമുക്കു ധാരാളമായി ലഭിക്കാതിരിക്കയില്ല. അവയെ നാം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. "വിശ്വാസത്തിൻെറ പരിശോധന"യെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ വളരെയധികം പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വിശ്വാസം ശക്തിപ്രാപിച്ചുവളരണമെങ്കിൽ അതുപലവിധത്തിൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയുംപരിശോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാതെ നിവൃത്തിയില്ല എന്നു വ്യക്തമാണ്. വിശ്വാസം നിഷ്പ്രയാസം വളരുന്ന ഒന്നായി നാം കരുതുന്നെങ്കിൽ അതു വേദപുസ്തകത്തിൻെറയും ക്രിസ്തീയ അനുഭവത്തിൻെറയും സാക്ഷ്യത്തിനെതിരാണ്. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു ജീവിച്ചാൽ പ്രയാസങ്ങളും പ്രതിബന്ധങ്ങളും നീങ്ങിപ്പോകുമെന്നുള്ള ധാരണ ഒട്ടും ക്രിസ്തീയമല്ല. വിശ്വാസം പ്രയാസങ്ങളെ നീക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു്; പ്രത്യുത പ്രയാസങ്ങളെ സധൈര്യം അഭിമുഖീകരിക്കുവാനുള്ള ശക്തി പ്രദാനം ചെയ്യുകയാണ്. നമ്മുടെ വിശ്വാസം സുദൃഢമാകുവാൻ പ്രയാസങ്ങൾ ഒരു മാർഗ്ഗമായിത്തീരുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്.

നാം ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും പൂർത്തീകരണത്തിനു ക്ഷമയോടുകൂടിയ വിശ്വാസം ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. തെററുകളിൽനിന്നു പാഠം പഠിക്കുവാനും താഴ്മയോടുകൂടി പരിശ്രമം തുടരുവാനും ക്ഷമയുണ്ടെങ്കിലേ സാദ്ധ്യമാകൂ. വലിയ ഒരു ആംഗ്ലേയഗ്രന്ഥകാരനായിരുന്ന റോബർട്ടു് ലൂയിസ്റ്റീവെൻസൺ അനേകവർഷത്തെ നിരന്തരപരിശ്രമത്തിൻെറ ഫലമായിട്ടാണ് ഒരു നല്ല ഗ്രന്ഥകാരൻെറ നിലയിലെത്തിയതു്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളും മററും എല്ലാ പ്രസാധകന്മാരും നിഷേധിക്കയാണുണ്ടായതു്. എങ്കിലും അദ്ദേഹം നിരാശപ്പെട്ടില്ല. "ദൈവം സഹായിച്ചാൽ ഇനിയും ഒരു പത്തു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ഞാൻ എഴുതാൻ പഠിക്കും" എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെട്ടതു്. ചെറിയ ഒരു നോട്ടുപുസ്തകവുമായി ചുററിനടന്നു് സമയം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം വലിയ എഴുത്തുകാരെ അനുകരിച്ചു പ്രബന്ധങ്ങൾ ചമയ്ക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജോലി. അവസാനം ക്ഷമയും ആത്മവിശ്വാസവും സ്ഥിരോത്സാഹവും ജയിച്ചു. ഇങ്ങനെ എത്രയെത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വേണമെങ്കിലും നമുക്കു കാണാം.

ജീവിതത്തെ ആത്മികമെന്നും ലൗകികമെന്നും തരംതിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഏതു തുറയിലും ക്ഷമ ആവശ്യമാണ്; സർവോപരി ആത്മീയ ജീവിതത്തിൽ പലപ്പോഴും നമ്മുടെ ക്ഷമ നശിച്ചുപോകുന്നതിൻെറ കാരണം നമ്മുടെ പരമലക്ഷ്യം ദൈവും ദൈവഹിതവുമല്ലെന്നുള്ളതാണ്. നമുക്കു സഹിക്കാവുന്നതിലപ്പുറമായ പരീക്ഷയോ പ്രയാസമോ ഒരിക്കലും ദൈവം അനുവദിക്കയില്ല എന്നു നാം വിശ്വസിക്കണം. ഉള്ള പ്രയാസങ്ങളെ സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കണം; സധൈര്യം നേരിടണം; നമ്മുടെ സ്വന്തശക്തിയിലല്ല, ദൈവത്തിൻെറ ശക്തിയിൽ. ഓരോ ദിവസവും ദൈവത്തിലുള്ള ആശ്രയം കൈവിടാതെ നാം ഉറച്ചുനിൽക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം. തക്കസമയത്തു ദൈവം പ്രതിഫലം നൽകും, നിശ്ചയം.

ട്രാവൻകൂർ ഫോർവ്വേഡ് ബാങ്ക് (ക്ലിപ്തം)

ഹെഡ് ആഫീസ്: കോട്ടയം

അധികൃതമൂലധനം	രൂ 50,00,000
വാഗ്ദത്തമൂലധനം	രൂ 25,00 000
നീക്ഷിപ്തമൂലധനം	രൂ 15,00,000
കരുതൽധനം	രൂ 7,88,000
പ്രവർത്തനമൂലധനം	രൂ 4,91,12,000

[31-12-56]

ശരിയായ ഈടിന്മേൽ കുറഞ്ഞ കാലത്തേക്കു വയ്പ അവശ്യമുള്ളവർ ഞങ്ങളുടെ 47 ശാഖകളിൽ ഏതിനെയെങ്കിലും സമീപിക്കുക. ബാങ്കിംഗ്സംബന്ധമായ എല്ലാപ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തിവരുന്നു

Look forward and bank
With Forward Bank.

സി. എം. ചെറിയാൻ
സെക്രട്ടറി

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

പൗലൂസ്ശ്ലീഹാ എഴുതിയ, അല്ലെങ്കിൽ പ്രസംഗിച്ച, സുവിശേഷം എന്ന വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി ആയിരിക്കും അടുത്ത ഏതാനും ആഴ്ചകളിലെ നമ്മുടെ വേദവായനയും ധ്യാനവും. മിക്കവേദഭാഗങ്ങളും റോമർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽനിന്നും കൊരിന്ത്യർക്കുള്ള ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽനിന്നുമാണ് തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളത്.

തിങ്കൾ. ഗലാത്യർ 1: 11—24

പൗലൂസ്ശ്ളീഹാ അറിയിച്ചസുവിശേഷം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപാടുവഴിയായിട്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹം പ്രാപിച്ചത്. ജീവനുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു ദർശനം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനസാന്തരത്തിനും ജീവിതത്തെ മുഴുവൻ ആഴമായി ബാധിച്ച ഒരു സമൂലപരിവർത്തനത്തിനും ഇടയാക്കി. സ്വന്തം അനുഭവത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു അധികാരശക്തി പൗലൂസിന്റെ എഴുത്തുകളിലും പ്രസംഗത്തിലുമെല്ലാം ദൃശ്യമാണ്. ജനനം മുതൽ ദൈവം തന്നെ വേർതിരിക്കുകയും വിളിക്കുകയും ചെയ്തതായി ഒരു ബോധം പൗലൂസിനുണ്ടായിരുന്നു. മുൻകാലത്തെ തന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ അതിനുള്ള ഒരുക്കമായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ ഉപദ്രവിക്കുകയും മുടിക്കുകയും ചെയ്ത വൈരാഗ്യമനസ്ഥിതിപോലും പിന്നീട് ശരിയായ സേവനത്തിനു ഉപയുക്തമായി ഭവിച്ചു. 16-ാം വാക്യം നോക്കുക. "അവനെ എന്നിൽ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രസാദിച്ചപ്പോൾ" എന്നുള്ള ഭാഗം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. മററുള്ളവർക്ക് പ്രത്യേകിച്ച പുറജാതികൾക്ക് ക്രിസ്തുവിനെ വെളിപ്പെടുത്തുവാനാണ് പൗലൂസിനെ ദൈവം വിളിച്ചത്. ദൈവത്തിന്റെ വിളിക്കുത്തരം നൽകുന്നതിനു മുമ്പായി പൗലൂസ് മാംസരക്തങ്ങളോട് ആലോചിച്ചില്ല. എന്നാൽ ആ വിളി സ്വീകരിച്ച ശേഷം ആ വിളിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ തന്റെ ജീവിതം ക്രമപ്പെടുത്തുവാനും തന്റെ പുതിയ വേലയ്ക്കു തയാറെടുക്കുവാനുമായി പൗലൂസ് മൂന്നുവർഷക്കാലം അറേബിയാ മരുഭൂമിയിൽ ഏകാന്തമായി ചെലവഴിച്ചു.

ചൊവ്വാ. എഫേസ്യർ 3: 1–21

പൗലൂസ് തടവിൽ കിടന്നുകൊണ്ടെഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽനിന്നാണ് ഇന്നത്തെ വായന. സുവിശേഷത്തിന്റെ മഹത്വ വ്യാപ്തി എന്നിവയേക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുവാനും ധ്യാനിക്കുവാനും അവിടെ പൗലൂസിനു അവസരം ലഭിച്ചു. വെളിപാടിനാൽ പൗലൂസിനു അറിയായ്‌വന്നമർമ്മം ദൈവം സാധാരണക്കാരിൽനിന്നും മറച്ചുവെയ്ക്കുവാനുദ്ദേശിച്ച ഒരു രഹസ്യമല്ലെന്നും പ്രത്യുത എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുമുള്ളതാണെന്നും പൗലൂസ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയ സുവിശേഷം യഥാർത്ഥത്തിൽ കാതോലികമാണ്. ദൈവജ്ഞാനത്തിന്റെ വ്യാപ്തി ഭൂമിയിൽ മാത്രമല്ല സ്വർഗ്ഗത്തിലും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു; അതു സഭവഴിയായി അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ കഴിവുകളെ ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാനുള്ള ചുമതല സഭയുടെ അംഗങ്ങളായ നമുക്കോരോരുത്തർക്കുമുള്ളതാണ്. അവന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ ധനം നിമിത്തം നമ്മുടെ ആന്തരീയമായ വളർച്ചയ്ക്കും അവന്റെ അളവററ സ്നേഹത്തിലുള്ള നമ്മുടെ സ്ഥിരീകരണത്തിനുമായി അപ്പോസ്തോലൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ നമുക്കും പങ്കുകൊള്ളാം.

ബുധൻ. എഫേസ്യർ 4: 17—32

ദൈവത്തിന്റെ പരമമായ ഉദ്ദേശങ്ങളേക്കുറിച്ച പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ക്രിസ്തീയ സുവിശേഷവും വിശ്വാസവും ജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നുള്ള വിഷയത്തിലേയ്ക്ക് അപ്പോസ്തലൻ പ്രവേശിക്കുന്നു. സുവിശേഷത്തിന്റെ ശക്തി നമ്മുടെ അനുദിനജീവിതത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടണം. പാപത്തിൽ മരിച്ചവർ ക്രിസ്തുമൂലം പുതിയ ജീവൻ പ്രാപിക്കുന്ന അനുഭവം എന്താണെന്ന പൗലൂസിനു അറിയാമായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ അറിയാത്ത പുറജാതികളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭയങ്കരവശത്തെ അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ കൂടാതെയുള്ള പഴയജീവിതത്തെയും ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെയുള്ള പുതിയ ജീവിതത്തെയും താരതമ്യപ്പെടുത്തിയിട്ട് ആ പഴയ ജീവിതം പഴയവസ്ത്രത്തെയെന്നവണ്ണം നാം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായി പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുന്ന ഒരു കാര്യം കോപമാണ്. നീതിപരവും നിസ്സ്വാർത്ഥവുമായ കോപം ശരിയായിരുന്നേക്കാം. എന്നാൽ തെററായ വിധത്തിലുള്ളതും നീണ്ടുനിൽക്കുന്നതുമായ കോപത്തിനു വിധേയരാകാതിരിപ്പാൻ നാം സൂക്ഷിക്കണം. പലപ്പോഴും സാത്താൻ നമ്മിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയുള്ള കോപം വഴിയായിട്ടാണ്. കത്തിജ്ജ്വലിക്കുന്ന കോപത്തോടുകൂടി നാം ഒരിക്കലും ഉറങ്ങുവാൻ പോകരുതെന്നുള്ളത് ഒരു നല്ല പ്രമാണമാണ്. ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ആരോടെങ്കിലുമുള്ള കോപം നമ്മിൽ കുടികൊള്ളുന്നുണ്ടോ?

വ്യാഴം. റോമർ. 1: 1—7

സുവിശേഷത്തിന്റെ സാരമെന്താണെന്ന് ചുരുക്കത്തിൽ വിവരിക്കയാണ് പൗലൂസ് ചെയ്യുന്നത്. ദൈവം ശക്തിയോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കയും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആദ്യമായി പ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തിരവും പിന്നെ തന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുമുഖാന്തിര

(ശേഷം 10—ാംപേജിൽ)

Janatha Tile Works Kottayam.
ETTUMANOOR P. O.
ജനതാ ഓട്ടുകമ്പനി
ഒന്നാന്തരംമേച്ചിലോടുകൾ മൂലയോടുകൾ, തറയോടുകൾ, കണ്ണാടിയോടുകൾ, പുകയോടുകൾ, പുട്ടുകട്ടകൾ, ഇഷ്ടികകൾ, പൂച്ചട്ടികൾ
OUR SURKI POWDER A SPECIALITY.
For further particulars please write to:
P. A. POONNEN,
Palampadam, Kottayam. or The Manager, Janatha Tile Works
Ettumanoor P. O.

പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി

ഇന്നു 84-ാം വയസ്സിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു

(കെ. വി. മാമ്മൻ ബി. ഏ.)

നമ്മിൽ പലരും രാവിലെ കിടക്കകളിൽനിന്നും എഴുന്നേൽക്കുന്നതിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ പ്രഭാതനമസ്കാരവും ധ്യാനവും കഴിഞ്ഞു പ്രസന്നവദനനായി കാതോലിക്കേററ് അരമനയുടെ കിഴക്കുവശത്തുള്ള ജനാലയ്ക്കരികിൽ ഒരു ചാരുകസേരയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് മലയാളമനോരമ ദിനപ്പത്രം വായിക്കുന്ന പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയെ നിങ്ങൾ ഒന്നു നോക്കു. സുദീർഘവും ധന്യവുമായ 83വർഷങ്ങൾ പിന്നിട്ട വന്ദ്യവൈദികശ്രേഷ്ഠനെന്ന് ഒരുപക്ഷെ പ്രഥമദർശനത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാവില്ല.

തിരുമേനിക്ക് 83 വയസ്സു തികയുന്നതു ഇന്നാണ്. സഹസ്രക്കണക്കിനാളുകളോടൊപ്പം വിനയാദരപൂർവ്വം ജന്മദിനാശംസകൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സംഭവബഹുലമായ ആ ജീവിതത്തിലേക്കു ഒരു വിഹഗവീക്ഷണം നടത്തുന്നതു സന്ദർഭോചിതമെന്നു കരുതുന്നു. തിരുമേനി 1874 ജൂലൈ 16—ാം തീയതി കുറിച്ചിയിൽ ജനിച്ചു. ദൈവകൃപയോടും ആത്മനിറവോടുംകൂടിവളർന്നുവന്നപുന്നൂസ് എന്നബാലൻ 5–ാമത്തെ വയസ്സിൽ പള്ളത്തെ സി. എം. എസ്സ്. കാരുടെ വക കുടിപ്പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ആയ്യാട്ടുപറമ്പിൽ ഉലഹന്നാനാശാന്റെ കീഴിൽ അഭ്യസനം ആരംഭിച്ചു.

മൂന്നുവർഷത്തിനുശേഷം 8–ാം വയസ്സിൽ സുറിയാനിഭാഷാപഠനം തുടങ്ങി. പരുമലത്തിരുമേനി, കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനി, വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി എന്നിവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ആ പഠനം പൂർത്തിയാക്കി. ഇങ്ങനെ സുറിയാനിയിൽ ആഴമായ അറിവു സമ്പാദിച്ച ഈ തിരുമേനി സുറിയാനിഭാഷാപഠനത്തിലും സുറിയാനി ആരാധനാക്രമത്തിലും അത്യധികം നിഷ്ക്കർഷകാണിക്കുന്നതിൽ സുറിയാനി നിശ്ചയമില്ലാത്ത യുവവൈദികരും യുവജനങ്ങളും അത്ഭുതപ്പെടുന്നതിന്റെ അന്തസ്സാരവിഹീനത്വം സ്വയം വ്യക്തമാണല്ലോ. പരുമലസിമ്മനാരിയിൽനിന്നുമാറി പഴയസിമ്മനാരിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് സി. എം. എസ്. ഹൈസ്കൂളിൽ ചേർന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം തുടരുകയും 1067—ൽ കുറിച്ചിപള്ളിയിൽവച്ച് കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയിൽനിന്നും ശെമ്മാശുപട്ടം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏഴുവർഷം കഴിഞ്ഞ്, ആത്മസുഹൃത്തുക്കളായിരുന്ന പുന്നൂസ്ശെമ്മാശനും പൗലൂസ്ശെമ്മാശനും (ആലുവായിൽ കാലംചെയ്തിരിക്കുന്ന അത്താനാസ്യോസ്തിരുമേനി) പഴയസിമ്മനാരിയിൽവച്ച് പരുമലതിരുമേനി കത്തനാരുപട്ടവും മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് റമ്പാൻപട്ടവും നൽകുകയാണുണ്ടായത്. പിൽക്കാലത്ത് ഈ ആത്മമിത്രങ്ങൾ തമ്മിൽ ഉണ്ടായ പിരിച്ചിൽ ബാവാതിരുമേനിക്കു ഹൃദയവ്യഥയുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

റമ്പാനായശേഷം ഒരു വർഷം കടമ്പനാട്ടുപള്ളിയിൽ താമസിച്ചു. അനന്തരം പഴയസിമ്മനാരിയിൽ താമസിക്കുകയും പർദൈസാ, മാർ യൂഹാനോൻ ലഹമ്മോനൊ, മുതലായ സുറിയാനിഗ്രന്ഥങ്ങൾ തർജ്ജമചെയ്യുകയും രഹസ്യപ്രാർത്ഥനകൾ, സഹദേന്മാരുടെ ചരിത്രം എന്നീ കൃതികൾ രചിക്കുകയുംചെയ്തു.

1078–ൽ പരുമലസിമ്മനാരി മാനേജരായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 5 വർഷം കഴിഞ്ഞ് വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാനും

പൌലൂസ്റമ്പാനുമൊന്നിച്ചു് ജറുശലേമിലേക്കു പോകുകയും പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയുംചെയ്തു. അന്നു് അബ്ദുള്ളാപാത്രിയർക്കീസു ബാവാ നിർബന്ധിച്ചിട്ടും തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടില്ല എന്ന കാരണത്താൽ മെത്രാൻസ്ഥാനംസ്വയംനിഷേധിക്കുകയുംഅബ്ദുള്ളാപാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽവന്നപ്പോൾഉടമ്പടികൊടുത്തു മെത്രാനാകാൻ തയ്യാറാകാതെയും ഇരുന്ന ഈ തിരുമേനി സ്ഥാനമാനങ്ങളെ തൃണവൽഗണിച്ചുകൊണ്ടാണു് സഭയെ സ്നേഹിച്ചതു്.

1912-ൽ മാർ അബ്ദേദ്മ്ശിഹാ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ മലങ്കരയിൽ വച്ചു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ മുടക്കു തീക്കുകയും പരുമലസിമ്മനാരിയിൽവച്ചു് റമ്പാച്ചനെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു.

1104 കുംഭം 4, 5 തീയതികൾ മലങ്കരസഭയ്ക്കു് ഉത്സവദിവസങ്ങളായിരുന്നു. അന്നായിരുന്നു ഈ തിരുമേനിയെ കാതോലിക്കായായി അവരോധിച്ചതു്. എം. ഡി. യിൽ വച്ചു നടന്ന ശുശ്രൂഷയിൽ കാൽലക്ഷത്തിലധികം ജനങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. തുടൎന്നു പഴയസിമ്മനാരിയിലേയ്ക്കുള്ള വമ്പിച്ച ഘോഷയാത്രയും മംഗളപത്രസമർപ്പണവും സമ്മേളനങ്ങളും എല്ലാം എത്ര ഗംഭീരമായിരുന്നു! കാതോലിക്കായാകുന്ന ചന്ദ്രബിംബോദയം കണ്ട ആ മനുഷ്യമഹാസമുദ്രത്തിൻെറ വേലിയേററങ്ങൾ ഏതൊരു സഭാസ്നേഹിക്കാണു് ആവേശം കൊടുക്കാത്തതു്. ഈ തിരുമേനിയെപ്പോലെ—ഇത്രയധികം വൈദികരെയും പന്ത്രണ്ടു മേല്പട്ടക്കാരെയും വാഴിച്ച മറെറാരു മേല്പട്ടക്കാരൻ മലങ്കരസഭയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണു് തോന്നുന്നതു്. അതിനും പുറമെ 1932-ലും 1951-ലും പഴയസിമ്മനാരിയിൽവച്ചുവി.മൂറോൻകൂദാശയുംനടത്തിയിട്ടുണ്ടു്. 1934-ൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി കാലം ചെയ്തു. അക്കൊല്ലം തന്നെ കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുമായി.

സമാധാനസ്ഥാപനത്തിനുംമററും ആയി തിരുമേനി വളരെയധികം സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 1934-ൽ മാർ യൂലിയോസു തിരുമേനിയുമൊന്നിച്ചു ഹോംസിലേക്കു പോയി. സമാധാനം ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അതുപോലെതന്നെ 1112-ൽ എഡിൻബറോയിൽ നടന്ന അഖിലലോകസഭാസമ്മേളനത്തിലും സംബന്ധിക്കുകയും തന്മൂലം ഇതരക്രൈസ്തവസഭകൾക്കു മലങ്കരസഭയെപ്പററി മതിപ്പു വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇൻഡ്യയുടെ നാനാഭാഗത്തുമുള്ള ഇടവകകളും തിരുമേനി സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

സഭയെപ്പററിയും അതിൻെറ നിർമ്മലമായ വിശ്വാസസംരക്ഷണത്തെപ്പററിയും ഇത്രമാത്രം തീക്ഷ്ണതയുംവൈരാഗ്യവുമുള്ള ഒരുമേല്പട്ടക്കാരനെ മറെറങ്ങും കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. വേദശാസ്ത്രത്തിലും സുറിയാനിയിലും അഗാധപാണ്ഡിത്യമുള്ള ഈ തിരുമേനിയുടെ കഴിവുകളെ കേസ്സാകുന്ന രാഹു ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ഗ്രസിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽമലങ്കരസഭാപുരോഗതിയുടെ ചരിത്രം വിഭിന്നമായിരുന്നേനേ.

അത്യുഗ്രമായ ആഘാതമുണ്ടാകുമ്പോഴും അടി പതറാതെ അതിനെ അതിജീവിക്കുന്നതിനുള്ള ആത്മശക്തിയും ദൈവാശ്രയവും നിഷ്കളങ്കതയും തിരുമേനിയിൽ സുലഭമാണു്.

തിരുമേനിയുടെ അനേകം ജന്മദിനങ്ങൾ ആഘോഷിക്കുന്നതിനു സംഗതിയാകട്ടെ എന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കൂടാതെ "സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രധാന പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠനായ അന്ത്യോഖ്യായിലെ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ അവർകൾക്കുള്ള സർവ്വഅധികാര വലിപ്പങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു കാതോലിക്കാബാവാ അവർകളെ ലഭിപ്പാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായിട്ടുള്ള മലങ്കരസഭയെ ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകം അനുമോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു." എന്നുള്ള 18-9-1912-ലെ മനോരമയുടെ ആശംസയും ആവത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

—0—

(8—ാംപേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

വും അവസാനമായി തൻെറ അപ്പോസ്തലന്മാർ വഴിയായും ഇപ്പോൾ നിങ്ങളോടുതന്നെയും ദൈവം സംസാരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധന്മാർ എന്ന പദപ്രയോഗം വലിയ ഭക്തന്മാരെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല. ദൈവത്തിൻെറ മക്കളും യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ ശരീരത്തിലെ അംഗങ്ങളും ആയിത്തീൎന്നിട്ടുള്ള എല്ലാവരെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണു് പൌലൂസു പറയുന്നതു്. അന്നു റോമായിലുണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആദ്യം പറഞ്ഞ അത്ഥത്തിൽ വിശുദ്ധന്മാർ എന്ന പേരിനു് അർഹരല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും പൌലൂസ് അവരെ അങ്ങനെ സംബോധന ചെയ്‌വാൻ മടിച്ചില്ല. നാം ക്രിസ്തുവിനായി വേർ തിരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരാണു്; വിശുദ്ധന്മാരാകുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരുമാണു്. ആ പദവി സ്വായത്തമാക്കുവാനും അതിൽ വളരുവാനുമുള്ള ചുമതല നമുക്കുണ്ടു്.

വെള്ളി. റോമർ 1: 8—17

പൌലൂസിനു് റോമാനഗരം സന്ദർശിക്കുവാൻ വളരെ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അന്നുവരെ അതു സാധിച്ചില്ല. റോമായിലുണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ നേരിട്ടു് കാണു

വാനുള്ള തൻെറ ആഗ്രഹം വളരെ ആത്മാത്ഥവും ആഴമേറിയതും ആയിരുന്നു. നേരിട്ടു കാണുന്നതുകൊണ്ടു് അന്യോന്യം സഹായവും പ്രചോദനവും ലഭിക്കുമെന്നു പൌലൂസിനു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കണമെന്നതും തൻെറ വലിയ ആഗ്രഹമായിരുന്നു. അതിൻെറ സാദ്ധ്യതയേപ്പററിയുള്ള ഓമ്മ തന്നെ ആവേശഭരിതനാക്കുന്നു. 16—ം, 17—ം വാക്യങ്ങളിൽ ഈ ലേഖനത്തിൻെറ സാരംശം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. സുവിശേഷം സകല മനുഷ്യക്കുംരക്ഷയ്ക്കായുള്ള ദൈവശക്തിയാകുന്നു. അതിൽദൈവത്തിൻെറ നീതിവെളിപ്പെടുന്നു. ദൈവത്തിൻെറനന്മയും സ്നേഹവും യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ ജീവിതത്തിലും മരണത്തിലും ഉയർത്തഴന്നേല്പിലും എന്നേക്കുമായി വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനുള്ള തെളിവു് ആ വിശ്വാസം മനുഷ്യരുടെ ജീവിതത്തിൽ വരുത്തുന്ന വ്യത്യാസങ്ങളാണു്. ദൈവത്തിൻെറ നന്മ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു കാണത്തക്കവണ്ണം സജീവമാണോ നമ്മുടെവിശ്വാസം.

ശനി. റോമർ.1: 18—25

ദൈവത്തിൻെറ കോപം എന്ന ആശയം തെററിദ്ധാരണക്കിടയാക്കാവുന്നതാണു്. ദൈവം കോപമൂത്തിയും ക്രൂരനുമാണെന്നല്ലഇതിൻെറ അത്ഥം. മനുഷ്യൻെറ പാപപ്രവൃത്തികൾ അനിഷ്ടഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തെ ഭരിക്കുന്ന നിയമങ്ങളെ നാം ലംഘിച്ചാൽ അവ നമുക്കെതിരായി വ്യാപരിക്കും. അവ ദൈവത്തിൻെറയും പ്രമാണങ്ങളാണു്. അതുകൊണ്ടു് ധാമ്മികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ പ്രമാണങ്ങൾക്കെതിരായി നാം ജീവിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലുണ്ടാകുന്ന വിനാശ ഫലങ്ങൾ ദൈവത്തിൻെറ കോപമായി കണക്കാക്കുന്നതിൽ തെററില്ല. എന്നാൽ ദൈവം എപ്പോഴും നമ്മെ രക്ഷിക്കുവാനാണു് ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. ശരിയും തെററും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അറിയുവാൻ മാത്രം ദൈവത്തേക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനംപുറജാതികൾക്കുപോലുമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് പ്രാകൃതമനുഷ്യനും യാതൊരു ഒഴികഴിവും പറയുവാനില്ല. ദൈവത്തിൻെറ അദൃശ്യരഹസ്യങ്ങൾ ദൃശ്യലോകത്തിൽ കൂടി എപ്പോഴും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമുക്കു കാണുവാൻ കണ്ണുണ്ടെങ്കിൽ അവയെ കാണാം. മനുഷ്യൻ സ്ര

ദിബാങ്ക് ഓഫ് ന്യൂ ഇൻഡ്യാ (ക്ലിപ്തം)

H. O. തിരുവനന്തപുരം

ചെയർമാൻ—മി: കെ. ജോർജ്ജ് ബി. എ.

ശാഖകൾ

ആലപ്പുഴ, ആലുവാ, ചാത്തന്നൂർ, ചെങ്ങന്നൂർ, ചിറയിൻകീഴ്, എറണാകുളം, കോട്ടയം, കോഴഞ്ചേരി, കുമ്പനാട്ട്, പന്തളം, പത്തനംതിട്ട, പുനലൂർ, തിരുവല്ലാ, തിരുവനന്തപുരം, വൈക്കം (കടുത്തുരുത്തി), വെണ്ണിക്കുളം, പെരുമ്പാവൂർ

കെ. ഇ. ചെറിയാൻ

ജനറൽ മാനേജർ.

സുവിശേഷവേലയ്ക്കുള്ള ഒരു ആഹ്വാനം

ഹഡ്സൺടെയിലർ ഒരു മഹാനായ മിഷനറിവീരൻ ആയിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ അറിയാത്തവരായി ലക്ഷക്കണക്കിൽ ചൈനായിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ജനങ്ങളെപ്പററിവലിയഒരു ഭാരം തനിക്കു തൻെറ ചെറുപ്പകാലത്തു തന്നെ ഉണ്ടായി. ക്രമേണ ദൈവം അവനെ ഒരുക്കി പരിശീലിപ്പിച്ചു്, ബാങ്കിൽ പത്തു പവൻ മാത്രം കണ്ടുകൊണ്ടു് "ചൈനാ ഇൻലാണ്ടു് മിഷൻ" എന്ന പ്രസിദ്ധിയേറിയ മിഷനറിവേല തുടങ്ങുവാൻ അവനെ വിളിച്ചു വേർതിരിച്ചയച്ചു. തൻെറ സ്വദേശക്കാരെ വേലയ്ക്കായി വെല്ലുവിളിക്കുന്ന സമയത്തു പലപ്പോഴും തൻെറ അനുഭവത്തിൽ പെട്ട താഴെ പറയുന്ന ഒരു കഥ അവരോടു പറയുമായിരുന്നു. ചൈനായിലെ വലിയ ഒരു നദീതീരത്തു കൂടെ താൻ നടന്നുപോകുമ്പോൾ അതിലെ പോയിരുന്ന ഒരു കപ്പലിൽ നിന്നു് ഒരാൾ കടലിൽ വീഴുന്നതു കണ്ടു. കപ്പലിൽ ആരും അതറിഞ്ഞുമില്ല. ഹഡ്സൺടെയിലർ ഇതു കണ്ടു ബദ്ധപ്പെട്ടു വല നന്നാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചില മുക്കുവരെ വിളിച്ചു് ആ മനുഷ്യനെ വെള്ളത്തിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഞങ്ങൾക്കു നേരമില്ല, ജോലി വളരെയുണ്ടു് എന്നു വളരെ സാവകാശത്തിൽപറഞ്ഞു "വേഗം വരുവിൻ, ആ മനുഷ്യൻ കുടിച്ചു ചാകുന്നു. അയ്യോ വേഗം വരൂ" എന്നവൻ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവർ ആകട്ടെ, ഒരു വമ്പിച്ച തുക ചോദിച്ചു വാദിച്ചു നിന്നു. തൻെറ കൈവശമുള്ളതെല്ലാം കൊടുക്കാം എന്നു് സമ്മതിച്ചു പണം എല്ലാം എണ്ണി വാങ്ങി തിട്ടപ്പെടുത്തിയശേഷമല്ലാതെ ആ മനുഷ്യനെ വെള്ളത്തിൽനിന്നെടുക്കാൻ അവർ പുറപ്പെട്ടില്ല. അവർഅവനെ വലിച്ചുകയററിയപ്പോഴേയ്ക്കു് അവൻെറ ജീവൻ പോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ സംഭവം തൻെറ ജനങ്ങളോടു പറയുകയും, ഈ മുക്കുവരെപ്പോലെ ക്രിസ്തുവിനെ കൂടാതെ നശിച്ചുപോകുന്ന അനേകരെപ്പററി ചിന്തയില്ലാതെയും അഗണ്യമായും ജീവിക്കുന്ന അവരുടെ പാപത്തെപ്പററി അവരെ ഉണത്തുകയുംചെയ്തു വന്നു. (നമ്മെക്കുറിച്ചു നമുക്കു് എന്തു തോന്നുന്നു?)

(ഉത്താരകേരളസഭാമിത്രം)

ഷ്ടാവിനെ അഗണ്യമാക്കി സൃഷ്ടിയെ ആരാധിച്ചാൽ അവർ അധഃപതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. വസ്തുവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു നിഴലിനെ പിൻതുടരാതിരിക്കാൻ നാം ശ്രദ്ധിക്കണം.

സൺഡേസ്ക്കൂൾ വർഷികത്തിനുപററിയ ഒൻപതു പുസ്തകങ്ങൾ

	രൂ.	ണ.	പൈ
സുന്നഹദോസുകൾ	1	0	0
മൂന്നു വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ	0	8	0
,, വി. സി. അച്ചനും റോമാസഭയും (5 ണ സ്റ്റാമ്പയക്കുക)	0	4	0
ചേപ്പാട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്	1	0	0
വിസിററ് സോവനീർ	1	0	0
വലിയനോമ്പിലെയും കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിലെയും നമസ്കാരക്രമം	2	8	0
കന്തീലായുടെ ക്രമം	1	0	0
മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് നൂറോനോ	0	10	0
കാതോലിക്കാ സിംഹാസനചരിത്രം	1	8	0

ആവശ്യപ്പെടുക

കെ. വി. മാമ്മൻ. ചർച്ച്‌വീക്കിലി ആഫീസ്, കോട്ടയം.

M. RegNo. 5268. Licence No. 498:

ചർച്ചുപീകലി

WHY IS'NT EVE-RYONE A CHRIS-TIAN?

(T. Paul Varughese)

It was late. The discussion was already in full swing and apparently quite heated.

"If you feel that everyone ought to be a Christian, Jack then why is that not the case with every-one?" The question came from Barbara, who had recently become a Christian.

Larry, as discussion leader, took up the question, and put it to the group: "At least two-thirds of the world is not Christian. Would any of you care to suggest why this is so?"

"The most obvious thing," ventured Janie, "is that not every one has had a chance. They have not been presented with the claims of Christ."

"That is very true", said Jack, "but even in our own country, where nearly everyone has had a chance to hear the gospel, why are n't they all Christians?"

"Well, for one thing, we Christians have not given much reason for people to think that there is anything real in the Christian life." The quite young man in the corner, whose name I cannot recall, was speaking.

"We have had now two reasons given, one that we haven't prese-nted the gospel to some, and second that our lives have not always been effective witnesses to the gospel we preach. Both these are things for which the Church is responsible. But I want to find out why, when two people are exposed to the same preaching and the same Chr-istian lives, one becomes a Chr-istian and the other does not." Jack's question brought the problem into sharp focus.

"The one does not want to give up some things in his life, while the other may decide to give up things for Christ's sake. Don't you think that is a reason?" Barbara suggested.

"Yes, but I like to know why he does'nt want to give up things", Jack insisted.

"I suppose that the former decides that what is more advant-ageous to himself is what he already has, and he does not want to give it up for something which he has not experienced and of which he is not sure. He is playing safe." Bob answered.

"But that is a false security", said Jim, who was a student at the Seminary. "This desire to hold on to one's own interest and to make it secure is at the very heart of sin. In fact that is sin".

"Security is one of the basic cravings of man. But he has also a deep desire for freedom. That is why man wants to play safe, and at the same time has a desire to take risks and fling caution to the winds and do something that asserts his freedom." It was Fred, the Psychology major.

"Actually man thinks he is secure when he has the ability to take care of himself by means of monetary wealth, physical strength, controlling authority and power and, backing by society by conformity to it. He thinks he is free when he refuses to be a slave of one man or God, when his head is unbent, and when he can say, 'I am the Lord of my life, I am the captain of my soul'. The Christian gospel demands that he relinqui-shes his trust in these false secur-sties and commit himself to God, iand also that he surrenders his delusion of freedom to become a bondslave of Jesus Christ, and thus in the filial relationship towards God through Jesus Christ find true security and freedom. Man's security and freedom are delusions. It is his clinging to these delusions and refusal to accept the deliverance that is offered in Christ that keeps him from being a Christan." Naturally such a long sermon could come only from Jim, the theological student.

"But Jim", said Jack bringing the question into proper focus again, "why is it that when there are two people in similar circumstances, one is delivered from this delusion and the other is not?"

"Well, man is a free being; he makes choices. One man decides to accept the real freedom that Christ offers, and the other decides to stick to his delusion." Jim ans-wered.

"But you still have'nt told me why he chooses one way or the other." Jack insisted.

"Is it not the case that God has given us this freedom to choose for or against Him, and that we choose because we choose? of course I know that it is because God has chosen us from the foundation of the world that we are able to choose for Him. But may be Jim can enlighten me as to how to reconcile the fact that it is God who chooses us and yet we are responsible for the choice we make'. It was the quiet young man in the corner.

"I wish I had an easy answer to that problem" was all that Jim could say.

"The Biblical teaching is that man is responsible for his sin. God's grace consists in the free gift of Jesus Christ through whom He offers redemption to the whole of mankind. If some do not accept it, the reason for it, as far as I can gather from this discussion, lies in three factors. One, the church has not proclamied the gosp-el to all. Two, the life of the Church has often failed to reflect the truth of the Gospel. Third, men reject the gospel of their own free choice, but even here Christians cannot but acknowledge partial responsibility for such reject-ion, though man is responsible prim-arily for his own choice. The import-ant thing for the church then, and for you and for me therefore, is to see that we do not fail in our responsibility to God and to our fellow-men to persuade them to accept God's free gift. The leader summarized.

I came away with a deep feeling of gratitude for what God had done, and a strong sense of my own responsibility to fellow-men.

Printed and Published by N. M. Abraham B. A. at the Malayala Manorama Press, Kottayam.